

не уређују положај, права и обавезе локалне самоуправе, већ се уређују права, обавезе и одговорности радника и послодаваца који проистичу по основу рада, међусобни односи радника и послодаваца, међусобни односи учесника у закључивању колективног уговора и друга питања од значаја за уређивање односа између радника и послодаваца у установама социјалне заштите у Републици Српској. Дакле, како из наведеног произлази, у конкретном случају се не ради о правној ситуацији коју нормира члан 151. став 2. Закона о локалној самоуправи, због чега, по оцјени овог суда, нису основани наводи иницијативе о повреди ове законске одредбе. Међутим, и поред овако заузетог става, Суд је констатовао да из одговора на иницијативу и документације приложене уз одговор произлази да је Министарство здравља и социјалне заштите Републике Српске, Рјешењем број: 11/05-052-92/24, од 17. децембра 2024. године, формирало Комисију за спровођење преговора у поступку доношења Посебног колективног уговора за запослене у области социјалне заштите Републике Српске, те да су, на приједлог Савеза општина и градова Републике Српске, у ову комисију именовани и представници овог савеза, у складу са чланом 151. став 2. Закона о локалној самоуправи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 97/16, 36/19, 61/21, 100/25 и 114/25), како би Савез општина и градова Републике Српске, као кровна организација свих локалних заједница, учествовао у преговарању и закључивању предметног посебног колективног уговора.

Надаље, Суд је оцијенио да прописивањем из чл. 21. и 22. оспореног посебног колективног уговора, којима је уређен начин обрачунавања плата, те коефицијенти и платне групе запослених у области социјалне заштите, није дошло до повреди чл. 6. и 12. Закона о платама запослених у органима јединице локалне самоуправе јер овај закон није релевантан пропис у погледу питања плата запослених у установама социјалне заштите у Републици Српској. Наиме, чланом 1. Закона о платама запослених у органима јединице локалне самоуправе дефинисани су адресати овог закона тако што је прописано да су истим уређени начин утврђивања плате, права на накнаду и помоћ и друга права из радног односа службеника, намјештеника и других запослених који немају статус службеника у градској, односно општинској управи, док су чл. 6. и 12. овог закона радна мјеста разврстана у платне групе и утврђени су коефицијенти за обрачун основне плате службеника, односно намјештеника по платним групама, те је одређен распон у којем се може кретати висина цијене рада за обрачун и исплату плате запослених у органима јединице локалне самоуправе за период од 2026. до 2028. године. Имајући у виду ове законске одредбе, евидентно је да се на плате запослених у области социјалне заштите Републике Српске, на које се односи оспорени колективни уговор, не може примјенити Закон о платама запослених у органима јединице локалне самоуправе јер та лица немају статус службеника, намјештеника или других запослених који немају статус службеника у градској, односно општинској управи, на које се односи наведени закон. Дакле, без обзира на чињеницу што, према члану 80. став 2. Закона о социјалној заштити, јединица локалне самоуправе, поред Владе Републике Српске, правног или физичког лица, може бити оснивач установа социјалне заштите, а на коју чињеницу се указује у иницијативи, давалац иницијативе, по оцјени Суда, неосновано доводи у везу питање утврђивања плата запослених у установама социјалне заштите са Законом о платама запослених у органима јединице локалне самоуправе јер се ради о субјектима који се налазе у различитом правном положају у односу на запослене у јединицама локалне самоуправе, на које се, због тога, примјењују различити прописи.

Сходно својој надлежности утврђеној чланом 115. Устава, Суд није разматрао наводе иницијативе о повреди чл. 19. до 25. и члана 120. Закона о раду, као и Закона о фискалној одговорности у Републици Српској, Закона о буџетском систему Републике Српске и Закона о трезору јер давалац иницијативе на повреду ових закона указује са аспекта примјене оспореног посебног колективног уговора, а у вези са питањем утврђивања висине цијене рада, као и потенцијалних тешкоћа у буџетском планирању у јединицама локалне

самоуправе, обезбјеђивању средстава и њиховој фискалној одговорности. Суд, такође, према члану 115. Устава, није надлежан да оцјењује сагласност оспореног колективног уговора у односу на Закон о забрани дискриминације ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 59/09 и 66/16) јер се ради о закону који није донесен од стране законодавног органа Републике Српске.

Коначно, Суд није разматрао наводе иницијативе о повреди члана 238. и чл. 245. до 251. Закона о раду јер се ради о паушалним наводима, који не садрже уставноправне разлоге, односно релевантно образложење у чему се, у конкретном случају, састоји повреда ових законских одредаба.

Како је у току претходног поступка правно стање потпуно утврђено и прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање, Суд је, на основу члана 40. став 5. Закона о Уставном суду Републике Српске, о уставности оспореног посебног колективног уговора одлучио без доношења рјешења о покретању поступка.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда мр Церард Селман и судије: Светлана Брковић, Златко Куленовић, проф. др Радомир В. Лукић, проф. др Иванка Марковић, др Љубомир Ожеговић, проф. др Дарко Радић, академик проф. др Снежана Савић и мр Горана Турић.

Број: У-133/25  
24. јуна 2026. године  
Бањалука

Предсједник  
Уставног суда,  
Мр Церард Селман, с.р.

## 1506

На основу члана 46а. став 9. Закона о јавним предузећима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 75/04, 78/11 и 1/26) и члана 43. ст. 1. и 2. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 16. сједници, одржаној 25.6.2026. године, доноси

### УРЕДБУ

#### О ОБЈЕДИЊЕНОМ ИЗВЈЕШТАЈУ О ПОСЛОВАЊУ ЈАВНИХ ПРЕДУЗЕЋА

##### Члан 1.

Овом уредбом уређују се садржај, начин израде, рокови и друга питања од значаја за поступак израде обједињеног извјештаја о пословању јавних предузећа.

##### Члан 2.

(1) Тијело за координацију надзора над јавним предузећима (у даљем тексту: Тијело за координацију), у сарадњи са осталим учесницима у Систему за координацију надзора јавних предузећа у Републици Српској, припрема обједињени извјештај о пословању јавних предузећа (у даљем тексту: обједињени извјештај).

(2) Обједињени извјештај доставља се Влади Републике Српске (у даљем тексту: Влада) на разматрање једном годишње.

##### Члан 3.

(1) Обједињени извјештај сачињава се за јавна предузећа која се сврставају у посебно надзирана јавна предузећа у складу са прописом којим се уређује пословање јавних предузећа.

(2) Обједињени извјештај обухвата преглед агрегираних података и појединачне извјештаје о пословању јавних предузећа из става 1. овог члана.

(3) Преглед агрегираних података из става 2. овог члана садржи:

1) преглед финансијске успјешности и процјену укупне вриједности портфолија,

- 2) приказ развоја портфолија у претходном периоду,
- 3) власничку структуру,
- 4) општи приказ начина вршења власничке функције,
- 5) информације о саставу чланова управе и независности чланова надзорних одбора, као и о њиховим накнадама,
- 6) усклађеност пословања са прописима, укључујући објављивање информација о пословању и транспарентност пословања,

7) друге агрегиране податке од значаја за пословање.

(4) Појединачни извјештаји о пословању јавних предузећа из става 2. овог члана обавезно садрже податке о:

- 1) управи, власништву и дјелатности,
- 2) оперативним активностима,
- 3) финансијским перформансама,
- 4) трансакцијама између буџета Републике Српске и предузећа,
- 5) удјелима у зависним предузећима,
- 6) кључним догађајима у посматраном периоду,
- 7) другим информацијама од значаја за разумијевање пословања јавног предузећа, укључујући информације о заштити околине, друштвеној одговорности и корпоративном управљању.

(5) Преглед агрегираних података припрема Тијело за координацију, а појединачни извјештај о пословању јавног предузећа припрема надлежно ресорно министарство.

#### Члан 4.

(1) Обједињени извјештај припрема се у складу са Инструкцијом о начину и елементима израде обједињеног извјештаја (у даљем тексту: Инструкција).

(2) Инструкцију израђује Тијело за координацију и доставља је ресорним министарствима, Министарству финансија и Инвестиционо-развојној банци Републике Српске најкасније до 30. априла текуће године.

(3) Инструкција садржи:

- 1) детаљан приказ садржаја обједињеног извјештаја,
- 2) основне кораке и активности надлежних институција за припрему појединих дијелова обједињеног извјештаја,
- 3) динамику рокова за предузимање појединих активности,
- 4) друге податке од значаја за ефикасну израду обједињеног извјештаја.

#### Члан 5.

(1) Јавна предузећа достављају податке и извјештаје ресорном министарству, односно другом надлежном органу путем Јединственог информационог система за координацију надзора јавних предузећа у Републици Српској или на други одговарајући начин.

(2) Ресорна министарства, Министарство финансија и Инвестиционо-развојна банка Републике Српске, на основу података из Информационог система из става 1. овог члана и других података којима располажу, припремају извјештаје и информације у складу са Инструкцијом.

(3) Извјештаји и информације из става 2. овог члана достављају се Тијелу за координацију у роковима који су утврђени Инструкцијом.

#### Члан 6.

(1) Тијело за координацију, на основу извјештаја и информација из члана 5. ове уредбе, израђује приједлог обједињеног извјештаја.

(2) Тијело за координацију доставља приједлог обједињеног извјештаја ресорним министарствима, Министарству финансија и Инвестиционо-развојној банци Републике Српске ради давања коментара и сугестија, и то најкасније до 31. августа текуће године за претходну календарску годину.

(3) Рок за достављање коментара и сугестија из става 2. овог члана је 15 дана од дана пријема приједлога обједињеног извјештаја.

#### Члан 7.

(1) Тијело за координацију, након разматрања достављених коментара и сугестија, припрема коначни приједлог обједињеног извјештаја и доставља га Влади на разматрање најкасније до 17. октобра текуће године за претходну календарску годину.

(2) Влада усваја обједињени извјештај најкасније до 24. октобра текуће године за претходну календарску годину.

(3) Тијело за координацију објављује усвојени обједињени извјештај на интернет страници Владе најкасније до 31. октобра текуће године за претходну годину.

#### Члан 8.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2578/26  
25. јуна 2026. године  
Бањалука

Предсједник  
Владе,  
Др Саво Минић, с.р.

## 1507

На основу члана 466. став 2. Закона о јавним предузећима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 75/04, 78/11 и 1/26) и члана 43. ст. 1. и 2. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 16. сједници, одржаној 25.6.2026. године, д о н о с и

## УРЕДБУ

### О ЈЕДИНСТВЕНОМ ИНФОРМАЦИОНОМ СИСТЕМУ ЗА КООРДИНАЦИЈУ НАДЗОРА ЈАВНИХ ПРЕДУЗЕЋА У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

#### Члан 1.

Овом уредбом прописују се садржај Јединственог информационог система за координацију надзора јавних предузећа у Републици Српској (у даљем тексту: Информациони систем), начин његовог вођења, приступ подацима, размјена података са другим системима, као и друга питања од значаја за функционисање и примјену Информационог система.

#### Члан 2.

Информациони систем је платформа која омогућава:

1) вођење тачних и ажурних података јавних предузећа, учесника у Систему за координацију надзора јавних предузећа (у даљем тексту: Систем за координацију) и других институција,

2) анализу и праћење финансијских и нефинансијских показатеља успјешности, општег финансијског стања јавних предузећа и статуса циљева корпоративног управљања,

3) стратешко планирање и праћење спровођења планова у области јавних предузећа,

4) категоризацију јавних предузећа у складу са прописом којим се уређују јавна предузећа.

#### Члан 3.

Информациони систем обухвата:

1) Регистар јавних предузећа,

2) платформу за планирање, праћење спровођења планова и извјештавање јавних предузећа, укључујући праћење остварених вриједности кључних показатеља успјешности и извјештавање о оствареним циљевима,

3) друге податке од значаја за координацију надзора, на захтјев Тијела за координацију надзора над јавним предузећима (у даљем тексту: Тијело за координацију) или другог учесника Система за координацију, у складу са њиховим надлежностима.